

Пояснення до ілюстративного матеріалу по темі «Біографії репатріантів»

Подружня пара ГРИГОРІЙ МИХАЛЬЧУК та ОЛЕКСАНДРА КОРОТКА. 1945 р.
Одружилися у німецькому таборі примусових робітників. Після війни їх розлучили у радянському фільтраційному пункті. Григорія мобілізували до робочого батальйону. Олександра вагітна повернулася у рідне село Антонівка, Ямпільського району. Фото надіслав Григорій після війни із лісоповалу.

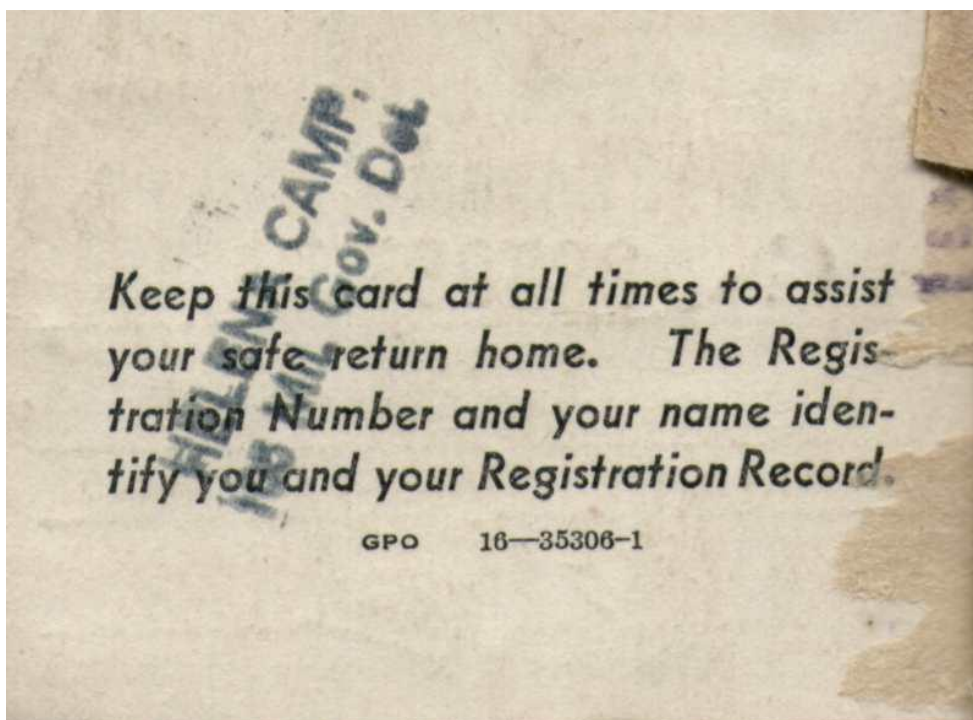

Підпис на звороті фотографії: «... Краю Німеччини. Згадай моя любимая жена Шурочка нашу жизнь в проклятой Німеччині. Згадай свого мужа Михальчук Григорія Семеновича. Мобілізували кохалися як голубів пара, а тепер розійшлися як по небу хмара. Скільки буду днів жити – тебе не забуду. І до тебе прилечу на крилах, як службу відбуду. Шурочка, моя красуня, не плач...»

Колишні примусові робітники табору порохового заводу «Айбіа», квітень 1945 р. У «матросці» сидить Пелагея Чубун (Струк).

Фото збереглося в родині Івана Дударя. За наказом британського командування робітники у таборі продовжували носити знак «OST», але змогли за декілька місяців очікування відправки додому трохи відпочити і «від'їстися».

Картка ВОЛОДИМИРА КОРОТКОВА з номером реєстрації переміщеної особи у таборі «Хелена» 105-го експедиційного корпусу союзників. 1945 р.